

Teresa Banks har jag hört och jag träffade några av snubbarna i Slovenien på Punk Rock Holiday, de är jävligt bra. Sen finns det ett band som heter One Hidden Frame som också kommer från Finland, de kör lite åt Satanic Surfers-hållet.

Men nu tycker jag att vi går in på Goondocks, är det taget från filmen The Goonies?

Det är det, det är den här nostalgikern i mig. The Goonies är fortfarande världens bästa film. Jag har en tatuering med One Eyed Willie på armen, och när jag väl skulle döpa projektet så tänkte jag att det ska låta som ett band. För förr eller senare kommer jag ju att vilja spela live. Jag ville även att det skulle kännas som det är något som är mitt, och då fick det bli området där kidsen bor i The Goonies, de kallar det själva för The Goondocks.

Namnet då, när man googlar på det kommer filmen upp och det kommer upp något annat band.

Ja det finns någon houseduo, men de hade under 1000 streams på sina låtar på Spotify, så jag tyckte att jag kunde ta det ändå.

Sen, det sjukaste är att goondocks.se är en sida som verkar handla om Närkeslätten, undrar om det är någon som har tänkt att Örebrotrakten, "det är Sveriges svar på Goondocks", det kanske finns ett Dödskallegång där.

(Skratt) Men det är ju svårt med bandnamn. Jag tänker på Dysdain som jag spelade i, då ville vi ha något som skulle vara lättgooglat, så vi slängde dit ett Y istället för ett I i ordet Disdain. 2022 känns det skitsamma. Jag vet inte om du har lyssnat på ALL, de är svåra att hitta till och med på Spotify. Där får man söka på skivtitlar. Men vill man hitta musik så gör man det ju.

Men jag tror ändå det är bra att tänka lite innan att det ska gå att söka på.

Jag hade ett band tidigare, på 2010-talet som hette Loyalgard i ett ord, just för att det skulle vara lättare att söka efter, men det man fick upp mest var typ kennelklubbar. När vi började att släppa musik så stiger ju det i Googles algoritmer. Björnarna kanske inte har det så lätt heller kan jag tänka mig.

Folk kanske förväntar sig att du ska presentera bandet nu med massa medlemmar, men det är ett soloprojekt rakt av?

Precis, jag kan väl backa bandet lite grann. Vi hade ett band som hette All Is Left, där vi gav ut en platta själva som vi pressade upp på CD, samt en digital EP. Sen var vi förband till Takida och Stiftelsen på en arenaturné. Jag kanske är den första som nämner de banden i Second Class Kids-sammanhang utan att spy galla, men vi spelade på sångarens lillebrors 30-års fest. Robban från Takida var på den festen och frågade om vi inte skulle med på turné. Han förklarade att det var en arenaturné. "Ja" sa vi! Det är bland det roligaste jag har gjort. Det är inte min favoritmusik, men det var fruktansvärt kul och vi blev väl omhändertagna. I alla fall, efter ett tag hoppade basisten av och då bestämde vi oss för att inte fortsätta, så vi började spela skatepunk istället för Foo Fighters-rock.

Det var då Headless Frank föddes. Vi blev signade av Second Class Kids Records och släppte den där splitten med Anti Lam Front. Sen kom en pandemi och tog musten ur kreativiteten. Bägge banden, All Is Left och Headless Frank, är det jag som skrivit nästan all musik och alla texter till. Så jag var mer eller mindre som en bandhitler. Jag tröttnade lite på att de andra inte engagerade sig så mycket. Vilket är rätt orättvist med facit i hand. För om jag bara ska stå och peka hur de ska spela, kanske det inte är så kul i längden. Det här är Thomas efter pandemin som kommit till den insikten. Då tyckte jag att vi skulle lägga ner, strax efter det drog jag igång Goondocks och tänkte att nu jävlar, nu ska jag göra den här skivan jag drömt om att göra, och här är vi nu.

Är det tänkt att det alltid ska vara ett soloprojekt eller kommer det bli livespelningar framöver?

Planen att hålla det som ett soloprojekt, jag skriver all musik och vill gärna spela in allt själv. Men suget finns ju alltid att framföra låtarna live. Det finns planer på att spela inom en inte alltför avlägsen framtid, men det är inget jag vågar avslöja ännu. Jag har lånat in vänner tillika duktiga musiker som kommer att vara med på gitarr och bas. Själv har jag idiotiskt nog valt trumpinnarna och ska sjunga lead samtidigt.

Du kommer att medverka med två låtar med Goondocks på "Sveriges Jävla Hjärta", vilket blir det första du släpper officiellt, finns det någon nervositet om vad folk ska tycka?

Faktiskt inte, jag känner mig tryggare än vad jag gjort på länge med ny musik, det här kan jag. Jag har gjort andra utsvävningar förr som jag har varit mer nervös över. Men gillar man skatepunk så gillar man låtarna, det är nog så enkelt. Jag har inte uppfunnit hjulet på något sätt, men jag har gjort en samling snygga låtar som är catchy. Vilket var mitt mål.

De låtarna som är med på samlingen, berätta gärna lite om dem, gjorde de till den här skivan eller kommer de vara med på albumet?

De här två låtarna kommer bara att finnas med på samlingen. Jag och Pelle kom fram till det så att de blir lite exklusiva. Jag har ändå så pass många låtar att det räcker till albumet. Den första låten är "Alt-Righteousness". Det är egentligen en känga mot metalhögern med allt från arrangörer till band. Jag älskar ju metal till en viss del, men är så jävlar trött på att man ska gömma sig, att "musik och politik ska inte blandas ihop". Men samma personer har inga problem med att stå och heila på scenen på fyllan. Jag tycker att det är smutsigt.

"What Makes A Man" handlar om alla så kallade "feministiska" män som i själva verket bara plockar de bästa karamellerna ur godispåsen när det passar. Om de blir ifrågasatta så är det inget snack, då är de feminister. Men i själva verket är de livrädda över att förlora det minsta av deras inflytande eller deras lön till kvinnor. Hycklande män som älskar patriarkatet, helt enkelt.

Det känns ju som att du har velat göra den här soloskivan länge, har du haft samma vision på hur det ska låta hela tiden?

När jag säger "den där soloskivan", det har jag burit med mig ända sedan 2008. Då ville jag göra en rockskiva, min första "Foo Fighters-skiva" - skriva alla låtar och spela alla instrument - men då bildade vi ett band istället. Det är ju så klart jävligt roligt att spela i band, men nu tänkte jag tillåta mig själv att vara ett enmannaband, i studion åtminstone. Men blir det ett liveband - vilket det blir nu - då ska jag vara väldigt tydlig med premisserna. Var med och lira, det kommer att bli svinkul, men det finns inget utrymme för att ha åsikter om låtarna. Det tar emot att säga, för jag är en bandkille. Det är ändå bättre att köra med raka puckar.

Hur känner du, du har ju spelat i massor av band och nu är det här solo. Vad är det bästa respektive det sämsta med att köra solo?

Det bästa är att jag får nöra hur mycket jag vill. Jag får göra precis vad jag vill rent musikaliskt och skriva texter som ingen behöver ha åsikter om. Det sämsta är att jag inte har något bollplank. Man måste lita på sin goda smak själv.

Ja, jag tänkte på det. När jag gör en låt så får min fru lyssna på den och vara helt ärlig. Kör du låtarna genom något filter, någon som får ha synpunkter på dem?

Det är samma här, jag har ju min bästa vän, hon har så bra musiksmak, så jag skriver nästan låtarna så att hon ska tycka om dem. Om hon gillar dem vet jag att det blir bra. Och det verkar ju funka eftersom hon tycker om låtarna.